

Naturen overgødes

Har foråret været fugtigt og regnfuldt, er der ført store mængder næringssalte fra markerne ud i de søer og have, som åerne løber ud i.

Næringssaltene er føde for algerne, som formerer sig med voldsom hast. Når de mange alger dør, synker de ned mod bunden, hvor de rådner, og den proces kræver masser af ilt. De mange rådrende alger kan bruge næsten al ilt i vandet, og dyrene, som lever ved bunden, dør af iltmangel eller flygter.

Både i dybe søer og i havet dannes der i løbet af sommeren ofte et lag i vandet, som skiller det varme overfladevand fra det kolde bundvand - et temperaturspringlag.

Springlaget er kun nogle få meter tykt, men det virker som et låg oven på bundvandet, så der ikke kan trænge iltrigt vand ned til bunden i lange perioder.

Også i havet kan der forekomme iltvind, men forholdene er mere komplicerede. Her kan dannes både temperaturspringlag og lag mellem tungt bundvand med et stort saltindhold og lettere overfladevand med et lille indhold af salt.

Hvis der er mange alger i en sø, kan det give problemer for de åer, som løber fra den. De mange alger gør åvandet uklart. Derfor forsvinder fisk og vandplanter, som trives i klart vand, og de smådyr, der lever af alger, bliver der nu flest af. Der findes faktisk vårfluelarver, som spænder små fangstnet ud i vandet til at indsamle algerne med.

I åerne opstår iltvind kun sjældent, men det kan ske, hvis store mængder alger fra en sø dør og rådner i åer. Alt liv kan blive kvalt over store strækninger.

